

for Færøerne (Samuelson) Ønsket om at faa Lovens Ikrafttræden udsat. Dette Ønske har dette ærede Medlem ogsaa fremsat i Udvalget, og Udvalget har tiltraadt Ønsket og imødekommet det ved at stille det Ændringsforslag, som findes under Nr. 2. Ligeledes har Udvalget stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at tydeliggøre Udtrykket i § 1, under Nr. 7. Dette Ændringsforslag er rent redaktionelt. Paa hele Udvalgets Vegne anbefaler jeg disse Ændringsforslag og det saaledes eventuelt ændrede Lovforslag til Fremme i dette høje Ting.

Handelsministeren (C. Hage): De af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 1878) vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§ 2 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Kostforplejning ved Hæren og Søværnet for Statskassens Regning samt om Forsyning med visse Beklædningsgenstande til Personer af Hæren og Søværnet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5059).

Første Næstformand (K. M. Klausen): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, er Samtykket givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

J. C. Christensen: Den Sag, som omhandles i det foreliggende Lovforslag, har været til Forhandling i Finansudvalget, og i Finansudvalget gav man fra alle Partier sin Tilslutning til Forslaget, som det forelå fra den fungerende Forsvarsminister. Det er ogsaa i høj Grad rimeligt, at gaa ind paa denne Forhøjelse af Betalingen for Kostforplejningen, thi Staten kan jo ikke forpleje Soldaterne for de 65 Øre, som er forudsatte i Lønningsloven, og de, der skal forpleje sig selv for Vederlaget, kan heller ikke gøre det. Det er da ganske rimeligt, at der fortsættes med den Betaling, som har været ydet under Sikringsstyrkens Indkaldelse. Og lige saa rimeligt er det i Virkeligheden, at de menige Soldater faar udleveret gratis Fodtøj. Soldaten bliver forplejet og faar Beklædningsgenstande fra Staten, blot ikke Støvlerne, men under Sikringsstyrkens Indkaldelse har Staten ogsaa leveret Soldaterne Støvler og bekostet disses Reparationer. Det er da ganske rimeligt at fortsætte dermed, saaledes at Manden faar hele sin Overbeklædning frit, naar han er inde som Soldat, thi det er alligevel ingen ubetydelig Byrde for den enkelte Mand at være inde i Soldatertjenesten, og jeg har for mit Vedkommende allerede for flere Aar siden ønsket, at man skulde gaa til at give Soldaterne den fulde Beklædning fra Isse til Fodsaal, saa jeg kan med Glæde tiltræde det her foreslaede.

Dernæst finder jeg det ogsaa rimeligt, at de, der selv skal sørge for deres Beklædning, faar den Begunstigelse med Hensyn til Priserne, som skal ydes ifølge dette Lovforslag, saaledes at de kommer til at betale efter de Priser, som var gældende forud for 1914, før Sikringsstyrkens Indkaldelse.

I Finansudvalget ytrede Ønske om, at det hele blev ordnet ved et Lovforslag. Dette fandt vi naturligt, fordi det jo er en Fravigelse fra de gældende Lovbestemmelser, navnlig Lønningslovbestemmelser, og saadanne Fravigelser bør som Regel ikke finde Sted uden ifølge en Lov, vedtagen af begge Rigsdagens Ting, hvilket ogsaa er mest korrekt overfor Statsrevisionen til sin Tid.

Loven skal kun gælde for eet Aar, men jeg haaber dog, at de Begunstigelseser, man her yder det menige Mandskab, vil blive fortsat ogsaa i følgende Aar, og det er der saa megen mere Grund til,